

Letzeburger Theaterbibliothe'k

No. 124

**Wat ê me' al gëtt -
Wat ê me' domm gëtt!**

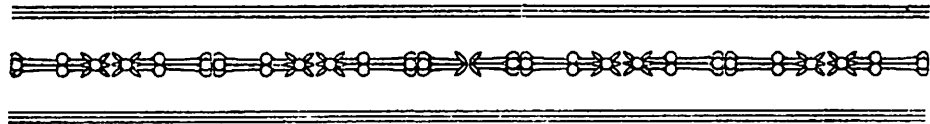
Schwank an engem Akt

vum

J.-P. SOUVIGNÉ

Letzeburg — Dréckerei a Verlag P. Linden — 1950

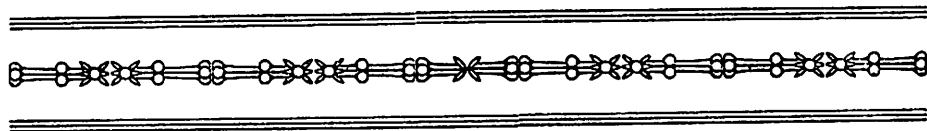
PERSO'NEN.

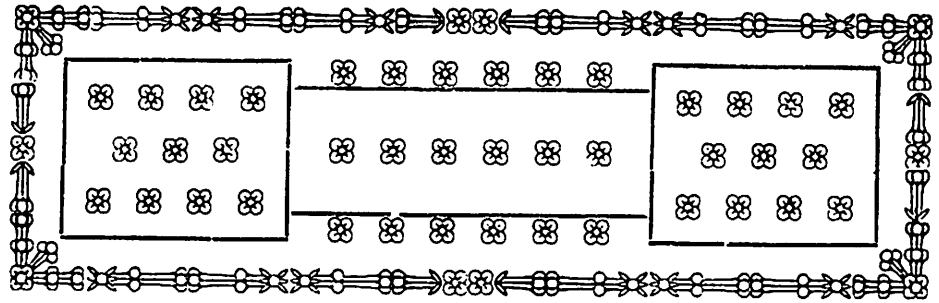
- S 1. **Mock**, en âle Rentier.
- * 2. **Gre'tchen**, seng Duechter.
- r 2. **Gre'tchen**, seng Duechter.
- E 3. **Emil**, dem Gre'tchen sei Freier
- H 4. **Mâtes**, dem Emil sei Frënd.
- D 5. **E Bre'fdre'er**.

D'Stëck spillt am Här Mock senger Stuff.

All Rechter ausbehalen !

Eng Opfe'eronk o'ni schrëftlech Erlabnes vum Verlag
fällt ënner d'gesetzlech Strofen.

1. Optrëtt.

GRE'TCHEN (*sëtzt hannert dem Dësch, de Kapp an de' eng Hand gesteipt*). Jo, jo, d'Liewen aß traureg. Ech sëtzen elei an denken alt no iwer ëppes, wo'eraus ech dach net klug gin. Zenter daß meng Mamm do't aß, 't si scho bal zwê Joer, aß mei Papp eso' drôleg. Keng Ro' a keng Rascht huet en, an dach sêt hie mir net wofir, obschon ech hie schon oft genug gefrot hun. Elo aß en zenter de Muergen fort, a kaum daß en um 12 Auer Zeit hât, fir ießen ze kommen. Keng zwê Wieder krût ech emol mat him ze schwätzen, kaum d'Forschett aus dem Monn, du huet en nach e bësse gegrommelt a fort wor en rëm. (*Bedenkt sech.*) Wann ech nach we'ßt, wat fir eng Ursâch datt en hätt? (*Bestëmmt.*) Mä, wârt du, Papp, dei Gre'tchen kënnt ower derhanner. Der Deiwel wêß och net, wo' hien sech erëmdreift, ke'm en dach nëmnen, datt ech mat Zeit fierdeg ge'f. Ech mengen ëmmer, 't ge'f him eppes gesche'en. (*Ongedëlleg.*) 'T wârd dach net ze spe't gin, well ech hun dem Emil versprach, haut den Owend op de Rendez-vous ze kommen. Wat ge'f dê gudde Jong vu mir denken, wann ech net ke'm. (*Et klappt un der Dir.*) Aha. (*Bedenkt sech.*) A wie soll dât sin? — Herein!

2. Optrëtt.

EMIL. Bonjour, Gre'tchen!

GRE'TCHEN (*erschreckt*). Hei du, Emil, a we' aß dât, daß du heihi bei mech kënns?

EMIL. Jo, wanns du dât we'ß?

GRE'TCHEN. Mä, Emil, wat ge'f dät, wa mei Papp elo ke'm an hie ge'f ons zwê eleng beienê fannen?

EMIL. Hief durfir keng Angscht, mei Schof, wann ech menger Sâch net sêcher wär, da wär ech net komm.

GRE'TCHEN. Hues du mei Papp da gesin ?

EMIL. Mä gewëß, ech kommen elo grad vum Klos, do sätzen e puer eso' al Däpp Kart ze spillen. 'T aß fir sech futti ze lâchen. Den ê wellt besser können we' den âneren, an huet ên emol e Fêler gemâch, da kommen de' sche'nste Wieder vun der Welt eraus.

GRE'TCHEN. Da muß dät jo interessant sin, fir hinnen nozelauschteren.

EMIL. Domat hues de Recht, Gre'tchen, an do geseis de och, datt mer net brauchen ze fierchten, well bis de' fierdeg sin, können nach e puer Stonnen erëmgoen. An d'Ursâch, wufir ech heihinner si komm, soen ech der och: 't aß eng groß Neiegkêt, de' dech stark interesse'ert.

GRE'TCHEN. An de' wär, Emil ?

EMIL. Nu kuck, we' de' Fraleit ower eso' firwëtze sin. Nujé, jo, ech soen der et, durfir sin ech jo expreß komm.

GRE'TCHEN. Da lôß emol he'eren.

EMIL. Mä da lauschter gutt, Gre'tchen. Geschter op de Sondeg sätzen ech eso' eleng d'Zeidong ze lesen. Op êmol fällt mer eng Notiz op, de' op der hënneschter Seit stong, daß e Mann eng Fra sicht fir sech ze bestueden, hei wärt, ech weisen der se, well ech hun d'Zeidong matbruecht. (*Liest:*) Älterer Herr sucht Lebensgefährtin. Vermögen erwünscht. Angenehmes Äußere. Sich wenden unter Nr. 20 an die Expedition des Blattes. — Wat sês de nun derzo', Gre'tchen ?

GRE'TCHEN. A wie soll dät sin ?

EMIL. Dät hun ech mech och alt gefrôt. A well ech du eso' firwëtze wor an et och par force wollt wëssen, du hun ech de Wirt gefrôt, dê jo all Neiegkêt wêß, an dên huet mir et gesot.

GRE'TCHEN. Mä wien aß et dann ?

EMIL. Da rôt emol.

GRE'TCHEN (*bedenkt sech*). 'T wärd dach de Prommemâtes net sin, dên aß jo nach Jonggesell ?

EMIL. Falsch geroden.

GRE'TCHEN. Ja, da wêß ech et net.

EMIL. Soll ech der et da soen ? Gef ower gutt uecht, daß de mer net schwâch fälls. 'T aß dei Papp !

GRE'TCHEN (*verwonnert*). Mei Papp ?! Dât kann net wo'er sin.

EMIL. 'T aß nach zefill wo'er, mei Kand.

GRE'TCHEN. Dât kann net me'glech sin. Mei Papp, dên âle Mann, wärd dach net wëlles hun, sech erëm ze bestueden ?

EMIL. Dach, Gre'tchen, eso' aß et an ech glêwen et och gieren, well ech hun dengem Papp et schons lang ofgesin.

GRE'TCHEN. Ech muß der Recht gin, Emil, well mei Papp aß de' lescht Zeit eso' drôle, 't aß bal net me' auszekomme mat em. An elo wellt hie mir och nach eng Mamm an d'Haus brëngen, de' ech emol guer net kennen an de' ech onme'glech ka gier hun. O nê, Papp (*mécht eng Fauscht*) da weisen ech mei Käppchen ower och. Wat mengs du, Emil ?

EMIL. Wann hien ower net ânescht wëllt ?

GRE'TCHEN (*be's*). Ech wëllt ower net gieren hun, datt hien sech rëm ge'f bestueden, obschon ech him dât net an d'Gesicht könnt soen. Wât aß nêmmen do ze ma'n ?

EMIL. Jo, als Kand ge'f dât sech och net gutt passen. Mâ, lauschter emol, ech hun eng Idee. (*Hie lâcht.*) Dengem Papp muß ên d'Bestueden eso' verëkelen, datt hien d'Sâch leie le'ßt.

GRE'TCHEN (*frêdeg*). An du solls dât fierdeg brennen, Emil ?

EMIL. Lôß dât elo nach sin, Gre'tchen. Mä, wann d'Sâch an d'Rei gêt, dann aß d'Zeit och net me' weit, wo' mir zwê glëcklech gin.

GRE'TCHEN. We' wëlls du dât da mâchen, Emil ?

EMIL. Hief elo nach e bëßche Gedold, derno gëß d'et scho gewuer, well de' Sâch muß nach gutt iwerluegt gin. Elo aß et ower Zeit, datt ech gin, soß op ëmol kënnt dei Papp an da ge'f et sche'n, a mei Plang wär futsch. Nu gef mer nach eng Bés (*sie küssen sech*), datt d'Sâch net fêlschle't. Dajé, bis derno dann. (*Gët of.*)

GRE'TCHEN. O, Emil, ge'f dei Plang alt net fêlschloen! Dann aß et jo dach komm, we' ech mer et geduecht hât, ower wârt, wann e kënnt. (*'T he'ert ên dobaußen trëppelen.*) Aha, ech mengen, dât wär en. Da muß ech elo se'er no dem Kaffi kucke goen, soß kno'tert en och nês, datt en nach net um Dësch stët. (*Of.*)

3. Optrëtt.

MOCK. (*Hie spiert den Dronk an 't he'ert ên e kno'teren dobaußen. Iwerdêm en erakënt:*) Mir hätte jo net könne verspillen, wann en nëmnen Tromp Äß drageluecht hätt, dën Dâbo. Ech hât emol Recht, daß ech menger Wê si gângen an d'Kârtten baußend d'Dir geheit hun. Jo, jo, d'Liewen aß batter wann ên eso' eleng aß. D'Leit sin nëmnen drop aus, fir de Geck mat engem ze mâchen. (*Kuckt op den Dësch.*) A wât gesin ech do, 't stët mol nach kê Kaffi um Dësch. Eso' ass et ower. Elo kommen ech nach expreß zwo' Stonne me' spe't, well ech sêcher geduecht hun, da wär e fierdeg. Oh wârt! (*Gët bei d'Dir a rifft:*) Gre'tchen, Gre'tchen!

GRE'TCHEN (*kënnt mam Kaffisgeschir*). Wat gelifft, Pappa ?

MOCK. Nu kuck ower emol ê Mënsch, frës du nach wat gelifft? We' aß et, kre'en ech Kaffi oder soll ech nach eng Stonn goen ?

GRE'TCHEN. Nën, Papp, bleif hei, elei kriß d'es jo, en aß scho lâng fierdeg, ech hun en ewell e puermol missen opsetzen. Du ko'ms je net erbei.

MOCK. Do hu mer et jo nês, well aß et rêm meng Schold, an ech bleiwen nach extra e puer Stonne me' lãng, fir datt e soll warem sin wann ech hêmke'm.

GRE'TCHEN. Um ve'er Auer aß et Zeit an net elo ere'scht. Nujé, ech hätt nach neischt derge'nt wanns de net ëmmer ge'fs am Wirtshaus setzen ze tuten a Kart ze spillen.

MOCK. Wanns de net ëmmer eppes ze soen hätts wann ech hêmke'm.

GRE'TCHEN. T' kënnt ê mat der Zeit hêm.

MOCK (*rôsen*). Nu kuck ower emol elo we' affronte'ert. Mengs du Schnuddlesch ewell, du häs dengem Papp eppes ze soen, mä dât wär mir eppes Sche'nes. Gef uecht, 't gêt elo geschwënn ânescht.

GRE'TCHEN (*pike'ert*). We' mengs de dann dât ?

MOCK. Du gës et geschwë gewuer. Wann de' Annonce an der Zeidong de' Ke'er net pâkt, da wëll ech Isak hêschen.

GRE'TCHEN (*verwonnert*). Wat fir eng Annonce ?

MOCK (*fir sech*). Donnerwieder, hun ech him et dach elo misse soen, dât aß, wann ên eso' opgereggt aß. Nujé, 't huet neischt ze soen, ech wärd dach nach Mêschter sin iwer dât, wat ech mâchen.

GRE'TCHEN. Da so mer et.

MOCK. Presse'er net, du gëß et nach zefill se'er gewuer. (*Fir sech.*) Emol muß et jo dach eraus. (*Zum Grêtchen.*) Da gef uecht. Ech hun es sât eso' eleng mat dir ze fueren, 't muß eng Fra an d'Haus, well eso' kann et net me' viru goen. (*Fir sech.*) Elo wêß et et.

GRE'TCHEN (*traureg*). Du wärs dach net, Papp ?

MOCK. Wofir dann net? Wa meng Hoer och schons gro gin, an ech schon eso' en âlen Dapp sin, eso' eleng gêt et êmol net me', an domat basta.

GRE'TCHEN (*kreischt*). O Gott wat wärd dât gin. (*'T klappt un der Dir.*)

MOCK. Herein !!

4. Optrëtt.

BRE'FDRE'ER (*kënnt eran*). Bonjour Messieurs-Dames, hei aß en Telegramm fir den Här Mock.

MOCK (*ënnerschreift a gët him en Drënkgeld*).
Merci.

BRE'FDRE'ER. Bonsoir a merci. (*Of.*)

MOCK. Bonsoir. (*Mëcht op a liest.*) «Werde Ihnen auf Ihre Anzeige heute Abend Besuch abstatten. Veuve Klabis.» Aha, hât ech net gesot, datt et de' Ke'er ge'f greifen. Nach ewell e sche'nen Nuem.

GRE'TCHEN (*iwer dem Kreischen*). Ma Papp!

MOCK. Ge', mei Kand, da mëchs de e bëßchen Toilette a kreisch net, well dât ka jo dach neischt un der Sâch änneren. Ge' an da lês de mer och mei Schnëppel an e frësche Kol eraus. (*Gre'tchen of.*) Ech wärd mech dach nach könne bestueden, 55 Joer, 't aß jo nach kên Alter an 't si scho gre'ßer Dommhête gemâch gin. Ower elo gët et Zeit, datt ech mech ânescht undonken, well ech muß jo der Madam Klabis e bëßchen impone'eren. (*Of.*)

5. Optrëtt.

EMIL (*verklët als âl Fra, am lânge Mantel an en almo'deschen Hutt. Hien huet Hânschen un an an där enger Hand eng Posch, an där âner e Parbeli. 'T he'ert ên en e puermol un d'Dir klappen a ruffen: «Aß kên hei?» da kënnt en eran.*) Aha, elo hun ech et jo grad geroden, datt kên hei aß. 'T aß och alt gutt, datt ech dem Gre'tchen neischt gesot hun. Wat wärd dât Ae man, wa sengem Papp den Danz eso' warm gemâch gët, daß hien sei Liewen net me' un d'Bestueden denkt an datt en emol kê Framënsch op e puer Kilometer me' ka gesin. Wo' soll d'Gre'tchen nëmme sin? (*'T he'ert ên ëppes trëppelen.*) Ech mengen ech he'eren se kommen. Elo hëscht et opgepaßt.

GRE'TCHEN (*erschreckt am Erakommen, et sët verlên*): Bonjour.

EMIL (*verstellt d'Stëmm.*) Ah, bonjour Joffer, 't aß jo hei beim Här Mock, ech hu mech jo net geirt ?

GRE'TCHEN. Nën, Dir huet iech net geirt, wât wär ère Begier ?

EMIL. Ech sin d'Madame Klabis, Wittfra mat 6 Kaner a vleicht èr zo'künfteg Mamm (*verneipt sech*).

GRE'TCHEN. Em Gotteswëllen, da wârd Dir dât och, dê mengem Papp den Telegramm geschëckt huet.

EMIL. Gewëß, Joffer, anplätz datt ech haut den Owend hätt soll kommen, sin ech elo hei.

GRE'TCHEN. Mei Gott, wât kann dât nach gin (*'t kreischt*).

EMIL (*mat senger natîrlecher Stëmm*). Gre'tchen.

GRE'TCHEN (*erschreckt*). We' ?

EMIL. Kenns de mech net, Gre'tchen ?

GRE'TCHEN. Emil !

EMIL. Jo, kuck, ech sin et, deng zo'künfteg Mamm.

GRE'TCHEN. We' kannst du mech eso' fierchten dun, Emil ?

EMIL (*lâcht*). Kuck, Gre'tchen, dât elei war nëmnen eng Farce fir ze kucken, ops de mech ge'fs kennen. We' ech et elo mat dir gemâcht hun, eso' gët et och mat dengem Papp gemâcht, ower e beßche me' stârk, dën denkt eso' bal net me' un d'Bestueden. Ech sin et ower net eleng. Du kenns jo mei beschte Frënd, a we's de wëß, aß dât och nach lâng der Lappeger kën, zumol wann et hëscht eng reißen, abê ech an dën, mir hun ons d'Sâch fein ausernê geluegt a wann dei Papp de' Ke'er d'Fraleit net bis an d'ennescht Hell verwënscht, da soll ech gro Hoer kre'en. Hu mer en dann emol eso' weit, da wârt och d'Zeit kommen fir ons zwê, an da wârd hien och neischt me' derge'nt hun, wa mir zwê ons bestueden.

MOCK (*aus dem Niewenzëmmer*). Hê Gre'tchen, wur hues de meng Manchette geluegt ?

GRE'TCHEN. Mei Gott, Emil, mei Papp, gëf nëmnen uecht, datt dën neischt geseit. E wârd dach net erakommen ?

EMIL. Fiercht net, mein Engel, lôß e nëmnen kommen, ech wär nach ewell fro', wanns du e ruffe gengs.

GRE'TCHEN. Da wârt, ech ruffen en. (*Rifft zur Niwendir eraus*). So, Papp!

MOCK. Wât aß geschitt?

6. Optrëtt.

MOCK (*kënnt eran, o'ne' Hutt an am Frack*). Bonjour, Madamm, mat wïem hun ech d'E'er?

EMIL (*mat verstellter Stëmm*). Pardon, Monsieur, ech he'eren net gutt. Mä, ech wollt froen, aß et hei beim Här Mock?

MOCK. Gewëß, Madamm, huet Iech Plätz. (*Zo' de Leiden.*) Dât wärd dach d'Madamm Klabis net sin? Da wär ech de' ke'er jo rëm sche' beleffelt. Mat wïem hun ech d'E'er?

EMIL. Ech sin d'Madamm Veuve Klabis.

MOCK (*fir sech*). Grad we' ech geduecht hât. O mei Gott.

EMIL. Ech sollt ere'scht haut den Owend kommen, mä du hun ech mer geduecht, besser e bëßchen ze fre' we' ze spe't. Dir wëßt jo, ech kommen op de' Anonce an der Zeidong.

MOCK. 'T aß net me'glech?

EMIL. Ech hu mer alt ëmmer geduecht, du kanns net eso' eleng bleiwen, 't muß e Mann an d'Haus. E Glëck, datt ech gëschter Owend d'Zeidong geliest hun, soch hätt ech d'Annonce emol net gesin an da wär et mer de' Ke'er erëm lanscht d'Nuesgang.

MOCK. Wât leit mir dodrun.

EMIL. Dir begreift jo, we' et engem aß wann ê 6 Kanner dorëmmer läfen huet. A wann ên dach nach ëmmer we'ßt, wat ên hinne sollt z'ieße gin. Ech hätt et jo nach ewell, ower kuckt, ech si gewint bis muerges 11 Auer am Bett ze leien. Fre'er, we' mei Mann nach gelieft huet, du huet dën alt ëmmer gekacht, a wëßt der, dât verle'ert sech och.

MOCK. Wât hun ech domat ze dun ?

EMIL. O dach, Dir könnt mer es frei glêwen, dât wor e gudde Mann, ech wetten, dên huet de' sche'nste Plâtz am Himmel kritt. Mei Jengsten, dât aß sei Papp we' durgespaut.

MOCK. Himmelkreizdonnerwieder, dât gêt mech jo neischt un.

EMIL. Ah, dir mengt ech soll Kaffi drenken. Wëßt der, ech he'eren net gutt, ower dât mécht neischt, dât aß e klenge Fêlerchen, iwer dên ê kann ewegkucken. Dir schwätzt einfach e bëßche me' hârt, dann he'eren ech et schon, dir wârd gesin.

MOCK. Ech gesin, datt Dir net gutt he'ert. (*Zo' de Leiden.*) Mengt de' Hârespel, ech ge'f mer d'Straß wond jeitzen. (*Hie jeitzt.*) Ech mengen, wann Dir Iech ge'ft d'Lach sichen, âl Porette.

EMIL. Dir könnt Recht hun, 't sêt ê jo och net gieren nên, zu mol bei eso' engen deiren Zeiten, a wo' d'Bro't elo eso' deier aß. Wëßt der, dann hun ech dât alt dohêm gespuert. (*Hie fänkt un z'ießen.*)

MOCK. 'T soll ên ower soen, eso' eng Frechhêt aß mer mei Liewen nach net passe'ert. Nê, we' affronte'ert kann eso' eng âl Quisel sin, hues de dât he'ere, Gre'tchen, wât sêß du durzo' ?

GRE'TCHEN. Wât soll ech soe, Papp, 't aß jo meng Schold net, Du wolls et jo eso' hun. (*Lâcht.*)

MOCK (*rôsen*). Du lâchs nach.

GRE'TCHEN. Ma jo, Papp, wuefir soll ech net lâchen, wann ech gesin, daß ên an dengem Alter sech nach eso' eppes an de Kapp gesât huet.

MOCK. Du hues Recht, Gre'tchen. (*Rosen.*) Huel er d'Geschir virun der Nues ewech, da kann se hêm ieße goen.

GRE'TCHEN. Ech net.

MOCK. Oh âlen Dabo, dên de baß (*klappt sech op d'Stir.*) Nên, dât do aß ower e bëßchen ureg. A wât sin dât nach fir Mane'eren, sech mam Hutt a mat den Hândschen und den Dësch ze setzen.

Nên, 't aß mer es zevill. (*Gêt ongedëlleg op an of.*)

EMIL. Wuefir drénkt Dir da kê Kaffi mat, Här Mock ?

MOCK. Elo aß et es ower bal genug.

EMIL. Ah so', Dir huet êre gedronk. Nujê, ech sin och gewinnt mei Kaffi eleng ze drénken. Dê bëßche Botter huet ê gutt eleng packen. A wât ge'f dât och gin, Dir wëßt jo ganz gutt, hirer 6 we' ech der hun, de' lëen eppes ënner Dâch. Wa mer emol bestuet sin, da gesit Der et vum selwen.

MOCK (*nidergeschloen*). Oh Gre'tchen, du brâvt Kand, we' konnt dei Papp nach eso' Gedanke kre'en ?

GRE'TCHEN. Gelt, Papp, Du bestueds dech net me'?

MOCK. Nën, an nach êmol nën, a wann eng Prinzessin ke'm, da wär et nach ëmmer nën. Ower wäre mer dêr âler Këscht laß.

GRE'TCHEN. Ech hun eng Iddi, Papp (*bedenkt sech*). Jo, eso' gêt et, elo schreiwe mer op en Ziedel, den Här Mock ge'f an dêr âner Stroß wunnen.

MOCK. Mä du hues nach ewell recht. Da wârt. (*Schreift en Ziedel a gêt dem Emil en.*)

EMIL (*liest verwonnert*). Aß et wo'er, aß et me'glech? Der Deiwel soll et huelen, daß ên net gutt he'ert. Dajê bonjour an neischt fir ongutt. (*Zum Gre'tchen.*) Wât sêß de duerdo', mein Hierz?

GRE'TCHEN. Oh, Emil, du hues deng Sâch gutt gemâcht, ech mengen et ge'f geroden.

EMIL. Dajé, bis derno. (*Gêt of.*)

7. Optrëtt.

MOCK. Ok Gre'tchen, wat e Glëck, datt mer dës Ongeziefer laß sin; 't wor ower och Zeit, soß wär et nach op êmol sche' gin. Ech mengen, du hues besser d'Dir ze spëren, datt se net me' erëm kënnt, soß geschitt en Onglëck.

GRE'TCHEN. Hief keng Angscht, Pappa, de' kënnt net me' erëm.

MOCK. Desto besser fir sie, well da könnt se sech vum Pe'trus de Schlëssel vum Himmel ofkoppe-len: s'cher wär et, datt se bis duer expedert ge'f.

GRE'TCHEN. Geldu, Papp, du bleifs och elo me' oft hei amplätz Kârt spillen ze goen.

MOCK. Jo, Gre'tchen, ech follegen der. D'e'scht d'Sâch iwerluegt, 't aß dât bescht.

GRE'TCHEN. We' sin ech elo eso' fro'! (*Sprängt un de Papp a këßt en.*)

MOCK. Kuck, mei Kand, fir d'Wo'recht ze soen, ech wär ower nach net ze al gewiescht, fir mech ze bestueden. 'T wärde jo noch nach âner Fraleit ze kre'e sin, we' dât êklecht Dëppe vun elo firenst.

GRE'TCHEN. Nè, Papp, mâch dât net, du hues jo gesin, we' et der bal gângen aß, eso' sin s'all.

MOCK. Du mengs dât alt, dât verstês du net besser. Abé, mir wëllen ower mol kucken, well 't wärden der jo nach kommen. (*Et klappt un d'Dir. Erschreckt.*) Hues de he'eren, Gre'tchen? Dât wärd de' al Tullepant erëm sin (*ängschtlech*) ech mengen, wanns de d'Dir ge'fs spären.

GRE'TCHEN. Ech glêwen net, datt de' nach êmol erëmkënnt. Wârt, ech lâfen emol kucken. (*D'Gre'tchen kënnt era mam Fußemâtes, dê verklêt aß als al Joffer, mat engem lânge Mantel, Hutt, am Arem e Parbele', an der Hand e Kueref an eng Zeidong.*)

MATES. Bonsoir, Messieurs dames! 'T aß jo hei beim Här Mock, wann iech gelifft?

MOCK. Gewëß, Madamm.

MATES. An ech sin d'Joffer Mips, Här Mock. Mei Papp hun ech net kannt a meng Mamm aß fre' gestuerwen. (*Hëlt d'Schnappech eraus a botzt eng Tre'n of.*)

MOCK (*verwonnert*). Wât hätt Dir da gieren, wann ech froen darf?

MATES. Mä, ech wor an der Zeidong, do hun se zo' mir gesot hei wär et an du hun se mech hier geschêckt a we' der gesitt, hei sin ech.

MOCK (*iergerlech*). Wurfir sitt Dir dann hei ?

MATES. Mä, we'nt der Zeidong.

MOCK. Aus wellecher Ursach dann ?

MATES. Mä, ech wär gieren . . . elo ech . . . geseit ê mir et dann net of ?

MOCK. Ech kann neicht gesin, dajé, eraus dermat.

MATES. Ech wär giere bestuet.

MOCK (*lâcht*). Dir huet och e Gesicht fir bestuet ze gin.

MATES. Eso' aß et nachewell grad; Dir huet Recht. D'Leit soen alt ëmmer, ech wär eso' sche'n, a sie könnten net begreifen, datt ech bei menger Beauté nach kê Mann hätt. Ower Dir muß begreifen, ech wollt nach kê, ech hun alt ëmmer geduecht ech hätt nach gutt Zeit. 62 Joer, dât aß jo nach kê Alter, wat mengt Dir ?

MOCK (*zo' de Leiden*). Do he'ert jo d'Weltgeschichte op. Ech hu gemengt, ech wär domm, do sin der ower nach, de' iwert mir sin. (*Zum Mâtes.*) Ech mengen, dât bescht wär, âl Nuechtegilchen, dir ge'ft Iech dên Zant ausrappen lôßen, an Dir gengt erëm dohin, wo' der hier hommt sitt.

MATES. Mengt Der, a wann ech ower well bestuet sin, wat sot Der dann ?

MOCK (*rosen*). A wann ech iech nach êmol muß soen, dir sollt mâchen, datt der eraus kommt an Dir gitt net, da geheien ech Iech eraus, verstânen.

MATES. Mä, sie hu mir dach gesot, hei wär et, an ech soll hei bleiwen.

MOCK (*außer sech*). Himmel, haste keene Flinte, Gre'tchen, mâch d'Dir op.

GRE'TCHEN (*dât an hêmlecher Frêd dêm ganze Spâß nogekuckt huet, gêt bei de Papp an zêbt en*). Ma, Papp, mâch dach kê Tappag, wât ge'fen d'Leit denken. Ech gin elo onsen Noper, den Emil, ruffen, da kann dên bei d'Polizei goen. (*Of.*)

MATES. Wât ? Bei d'Polizei goen ? Dât gese'ch ech emol gieren. 'T aß mei gutt Recht hei ze sin, an elo gin ech glât net.

MOCK (*iwerdêm datt de Mâtes sech setzt, fir sech*). Aß dât erlabt, de' Ke'er hun ech d'Nues ower voll. Ech hât nach ëmmer gemengt, 't ge'fen Ausnahmen, mä ech gesin, 't aß net wo'er. Ech gi Scho'se Klos bal recht, dê sot ëmmer, den Alter fiercht d'Dommhêt net. Ech hun et de' Ke'er u mir selwer erfuer. (*Hie schle't sech op d'Stir.*) Ech alen Efalt !

8. Optrëtt.

EMIL (*kënnt mam Gre'tchen eran. Sie lâchen hêmlech.*) A wât aß hei laß, Här Mock.

MOCK. Baß du do, Emil ? O Kanner Gottes ! (*Hien ze't den Otem schwe'er.*) Bekuck der de' âl Nuets-eil, dât âlt Dëppen wëllt sech nach bestueden. Kuck, Emil, vir e puer Stonnen hun ech nach dêr Gedanke gehât, mä ewell ! Wann ech elo drun denken, an de Buedem könnt ech mech verkreich.

EMIL. Duefir braucht Der iech nach kê Bën auszerappen. Dât si Gedanken, de' engem gesonte Mënsch nach an de Kapp komme können.

MOCK. Schwätz mer net dovun, 't aß aus, ech hun haut de Mëtteg d'Gloscht verdriwe kritt.

EMIL. Dât kann ech an d'Gre'tchen ower net soen, gelldu ? (*Gêt bei et a lêt him den Arem iwer d'Schëller.*) Mir schrecken emol net virun eso' engem Gedanken zrëck. A fir daß mer nun ower eng Ho'chzeit an d'Haus kre'en, bieten ech iech em êrt Jowurt. Dir ge'ft ons domatt glëcklech mâchen.

GRE'TCHEN (*gêt bei de Papp*). Jo, Papp, eso' aß et a so net nën, ech hun den Emil eso' gieren.

MOCK. 'T aß net me'glech (*kuckt verwonnert*), mä sot emol, Kanner, dir huet mech jo wirklech iwerrompelt, well aplâz daß ech mech sollt bestueden, wär Dir et elo gieren. Nujê, ech hun och nach

ewell le'wer, dir mâcht de' Dommhêt we' ech.
A Gottes Namen dann, hei Emil hues du d'Gre't-
chen, a gitt glëcklech zesummen.

MATES (*kneppt de Mantel laß an dêt den Hutt of.*)
A la bonheur! Eso' aß et richtig, ech hätt et och
eso' gemâcht.

MOCK (*kuckt ganz verwonnert an dêt de Brëll op.*)
A wie' sitt dir?

MATES. Ech stelle mech vir als Joffer Mips, ge-
nannt Fûßemâtes, an ech hoffen, dir wârd net
vergießen, mech op d'Ho'chzeit ze ruffen.

MOCK. Do kann ê klug gin hannert dêr Sâch.

MATES. Dir huet wuel e bëßchen Angscht an Ierger
gehât, ower nach vill gre'ßer aß d'Frêd op den
Dâg, wo' de' hei e Puer gin. Op der Ho'chzeit
verzielen ech Iech de ganze Spâß, an Dir wârd
gesin, mir hâlen net me' op mat lâchen.

GRE'TCHEN. Jo, Papp, dât aß wo'er, gelldu, Emil?

EMIL. Gewëß, mein Engel. Ower daß de' Frêd ons
net lanscht d'Nues gêt, Mâtes, bieten ech dech,
op d'Ho'chzeit ze kommen, gelldir, Papp?

MOCK. Wât kann ech dann derge'nt hun? Ower
Emil, ênt soen ech der, du baß e Schellem, ech
mengen, ech gef dem Mâtes seng Geschicht
roden. Nujê, ech sin ower fro', daß et eso' gângen
aß. Eng gre'ßer Frêd hun ech dach, wann dir
glëcklech gitt.

EMIL a GRE'TCHEN. Merci, Papp.

MATES. Bravo, dât aß sche' geschwât.

MOCK. Fir et richtig ze soen, 't aß dach ze spe't fir
mech. Wât ê me' âl get, wât ê me' domm get,
aß nach ëmmer wo'er.

